Ако ся случаше чловѣкъ въ нѣкое неплодовито мѣсто какво бы чинилъ самъ за да ся помине? *ib. 73 p. 182.* Ако сѫ ся събрали 20 дюгяна на единъ, та помнувать съ едны разноскы, тіи печялять само отъ разноскы по 20 на стотѣхъ. *ib. 69 p. 171. 3)* умру, умираю: Прѣминѫлѫтѫ годинѫ ся помина Отецъ Кирилъ въ К. *ib. 72 p. 261.*

Помирѝшѫ *гл. св. 1)* понюхаю: Жена не е цвѣте да го помиришешь и познаешь какво е. *Ч. 155. 2)* узнаю: Ние преди единъ день помирисахме (*Wind gekriegt*) отъ нашитѣ шпиони, че Роллеръ е добрѣ вече поселенъ. *Рш. 51.*

Помирѝ *гл. св.* **Помиря́вамъ** *гл. дл.* помирю, мирю.—**са**, помирюсь, мирюсь. *Ц. Б.*

Поми́слѭ *гл. св.* **Поми́слямъ Помисло́вамъ** *гл. дл.* подумаю, помышляю: Ето ти царь-атъ на земнытѣ градовы, помыслихъ си азъ. *Р. 109.* Татунчо сами помысли На на копралка думаше. *Д. 31, 36—37.* Сълзы пороних ѣ отъ душѫ нѣжнѫ, Мое прошестіте помыслихъ. *Гп. 104.* Особно за селенчета пити са помислова да ги пратятъ у школата. *Л. Д. 1876 р. 61.* **Поми́сляне Помисло́ване** *с. с.* дума, помышленіе: За назадъ нѣма помысловане. *Зк. 123.* Въ старытѣ врѣмена ся е имало за грѣхъ, не само всѣко грѣшно дѣло, нъ и всѣко помыслуванѥ. *Ч. 193.* Али и пакъ е достойно за помыслянье, защото работа е важна. *Г. Э. 25.*

По́мисъль *с. жс.* помыселъ; намѣреніе, цѣль: Бащa му казваше, че не разбира помыслъта на нѣговото искаѥ за нѫтуваніето. *Р. А. 6.*

Помия *с. жс.* **Поми́йка** *с. жс.* помои: Тя събира помыи исхранва свиніе. *Л. Д. 1870 р. 189.* Аз ти водица поискахъ, Ти ми водица не да́де, Ами си хлѣба мѣсваше, Че ми помийка да́ваше. *Д. 21, 28—31.* Излѣзалъ чистъ, като помия. Казватъ за тогова, който бѣлъ виновенъ, а са оправдалъ. *Кп. 52.* И за напрѣдъ въ Българія

Името на тазъ помия (на англійскій консулъ Блонтъ) Кой го каже или муй Ще да плюй. *В. Избавл. 80. 2)* негодныя вещи: Фенерскыты посланници чрѣзъ различны подмаманія съ тютюновы кесійкы и др. т. помыи си въврѣхъ носа и въ осталы българскы училища. *Л. Д. 1869 р. 160.*

Поми́ѭ *гл. св.* **Поми́вамъ** *гл. дл.* помою, мою: Девет години о́чи не помила, Девет години гла́ву не опле́ла. *Пс. 12, 110.*

Помлѣкнѫ *гл. св.* позамолкну: Рече Комисъ полека и помлѣкнѫ. *Р. 57.*

По́мнѭ *гл. дл.* помню: Знаешъ ли, мале, повнишъ ли. *М. 93, 108.* Да знѣѭ, о́ще да по́внѭ Кога́ ся й Не́нка жени́ла. *Д. 18, 46—47.* Това помна, друго си не помна. *Ч. 287.* Помни коги влезнешъ у мѫшитини двори, Да не гледашъ кѫща дали ѥ голема. *М. 328.* Той повни кога и отъ майка си бозалъ. (Много лѫже). *Кп. 137.* Единъ день, като